

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนเพื่อความเป็นเลิศ การเปลี่ยนเกิดขึ้นกับระดับบุคคล และระดับองค์กร การที่บุคคลหรือองค์กรจะยืนหยัดอยู่ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงได้ จะต้องอาศัย ศักยภาพที่เหนือคู่แข่ง การศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการเพิ่มศักยภาพให้บุคคลและองค์กรที่จะ นำมาใช้ในการอยู่ในสังคมที่ยั่งยืนและการศึกษาซึ่งก่อให้เกิดความเจริญงอกงามให้กับบุคคล องค์กร และยังส่งผลไปถึงความเจริญรุ่งเรื่องของประเทศอีกด้วย จากสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลาทำให้การจัดการศึกษาของประเทศ ต้องพัฒนาขึ้นตามลำดับ การจัดการศึกษาได้ทำ การการปฏิรูปการศึกษา ที่มุ่งเน้นแนวทางจัดการศึกษา การพัฒนาคนในทุก ๆ ด้าน อันได้แก่ การพัฒนาด้านความรู้และพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กันไป เพื่อให้คนมีศักยภาพที่พร้อม จะเข้าอยู่ในสังคม ได้อย่างยั่งยืนและมีความสุข รัฐได้กำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาภายใต้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 81 ที่ว่ารัฐต้องจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คุณธรรม และมาตรา 80 (3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและ ทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในประเด็นที่ว่าการพัฒนาคนต้องมีคุณภาพสูงยึดถึง การพัฒนา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และเน้นการพัฒนา คุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ก่อให้เกิด ร่างกาย ความรู้ และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียบพร้อม ทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและ “คุณธรรม” ในการดำเนินชีวิต อย่างมีจริยธรรม ซึ่งสัดส่วนสูงริบ ลดลงทันทีที่มั่นเพียร อันจะเป็น “ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี” ให้คนพร้อม เผชิญด้วยการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น สามารถดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม อยู่ในกรอบกรอบที่อ่อนอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุข มีสังคมที่มีมนต์เสน่ห์ รวมทั้งการจัด การทรัพยากรัฐธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

สถาบันอุดมศึกษา เป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชนของชาติ โดยการที่ กำหนดให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัย ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัย ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัย ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัย ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ด้าน พฤติกรรม ให้ดังนี้

1. มาตรฐานค้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานค้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานค้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมาตรฐานนี้ ประกอบด้วย มาตรฐานย่อย อีก 2 ประการคือ 1) แนวการพัฒนาคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก 2) แนวการจัดการศึกษาในการพัฒนาคน
3. มาตรฐานค้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/ สังคมแห่งความรู้ นอกรากมาตราฐาน การอุดมศึกษาแล้ว รวมทั้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่ส่งเสริม ความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550, หน้า 1-2)

จากเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ดังกล่าว ส่งผลให้มหาวิทยาลัยนำมาดำเนินการเป็นนโยบาย และแนวทางในการดำเนินการในการพัฒนานักศึกษา แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีความความหลากหลาย ของกลุ่มหรือประเภทของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้ทุกสถาบันมีความคล่องตัว บนพื้นฐานความมีเอกภาพ และสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจ และมาตรฐานของการปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของตนเอง จึงให้อิสระในการพัฒนานักศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัย แต่ให้คำนึงถึงหลักการให้ผู้ที่เหมือนกันคือ การทำหน้าที่ปลูกฝังความรู้ทางวิชาการ และสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักศึกษา ในกระบวนการผลิตบัณฑิตเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและตรงตาม ความต้องการของสังคม

มหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ได้จัดตั้งหน่วยงานในการพัฒนานักศึกษา ซึ่งมีชื่อเรียก ที่แตกต่างกัน เช่น กองพัฒนานักศึกษา กองกิจการนักศึกษา สำนักกิจการนักศึกษา กองพัฒนา ศักยภาพนิสิตฯฯ ซึ่งไม่ว่าจะชื่อใดก็ตาม ล้วนแล้วแต่มีจุดมุ่งหมายหลักเดียวกันคือ การพัฒนานักศึกษา ให้เป็นคนดีของสังคม มีคุณลักษณะและความสามารถที่สอดคล้องกับความต้องการของ ประเทศ จุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษา คือ มุ่งหวังที่จะผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในโลกกว้างนี้ (สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

กองพัฒนานักศึกษา องค์กรภาครัฐบูรณาการที่ทำหน้าที่ในการพัฒนานักศึกษา ดำเนินการบริหาร จัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรฐานการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา กองพัฒนานักศึกษา ที่จึงมีหน้าที่ในการพัฒนานักศึกษา และทำหน้าที่พัฒนานักศึกษา ซึ่งหลักใหญ่คือการมุ่งหวัง ที่จะสร้างบัณฑิตของตนให้มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการของประเทศไทย บัณฑิตเป็นผู้ที่ สามารถนำสังคม และเป็นที่พึ่งของสังคม ได้และภายใต้ความเชื่อที่ว่า สถาบันอุดมศึกษาได้สามารถ ทำได้ตามเป้าหมายดังกล่าว ถือว่าเป็นความสำเร็จของสถาบันนั้น ๆ การดำเนินการขององค์กรใน ค้านประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหารจัดการขององค์กร

การบริหารจัดการงานกิจการนักศึกษาในปัจจุบันได้มีการนำรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์มาใช้ในการดำเนินการ แต่ละองค์กรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ขององค์กร และมีการนำระบบการประกันคุณภาพมาตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กร ว่าเป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ขององค์กร ที่ตั้งไว้หรือไม่ และมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยประเมินสำนักต่าง ๆ เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) คณะกรรมการพัฒนาช้าราชการพลเรือน (กพร.)

รูปแบบการบริหารแบบคุลุภภาพ (Balanced Scorecard) เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเชิงกลยุทธ์ ที่มุ่งผลลัพธ์ องค์กรที่จะดำเนินการใช้ Balanced Scorecard ใน การบริหารงาน จะต้องมีการกำหนด กลยุทธ์ขององค์กร และมีเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ ขององค์กร ที่ เรียกว่าตัวชี้วัดหรือตัวบ่งชี้ โดยที่การตรวจสอบองค์กรในรูปแบบของการบริหารแบบคุลุภภาพนั้น จะต้องครอบคลุมทุกภาคส่วนของงาน ซึ่ง ในปี ค.ศ. 1990 Professor Robert Kaplan and Dr. David Norton ได้เสนอแนวคิดให้กับวงการบริหาร โดยได้เสนอแนวคิดในการมองความสำเร็จขององค์กรที่แตกต่างไปจากเดิม โดยที่เขาได้ให้แนวคิดในการประเมินองค์กร ในรูปแบบใหม่ จนได้คำนึงถึงแต่การประเมินด้านเงินเพียงด้านเดียวชั่นแต่ก่อน และได้เสนอแนวคิดในการบริหารองค์กร รูปแบบใหม่ที่ จะต้องพิจารณาตัวชี้วัดใน 4 มุมมอง (Perspective) อันได้แก่ 1) มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspectives) 2) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspectives) 3) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) 4) มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา (Learning and Growth Perspective) มีการตรวจสอบมุมมองต่าง ๆ ที่ครอบคลุมภาระงาน ที่เรียกว่าแนวทางประเมินแบบคุลุภภาพแต่เดิมนั้น ปัจจุบันได้รับการยอมรับแล้วว่าการใช้ Balanced Scorecard ไม่ได้เป็นแค่การประเมินองค์กร แต่ Balanced Scorecard เป็นเครื่องมือการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพด้วยหนึ่ง (พส. เศษรินทร์, 2545, หน้า 4) การบริหารแบบคุลุภภาพเป็นรูปแบบการบริหารที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันว่า เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน เนื่องจากสามารถตรวจสอบความสำเร็จขององค์กร ได้มากกว่ามุมมองความสำเร็จทางการเงินขององค์กรเพียงด้านเดียว เช่น ในอดีตที่ทำมา

การบริหารตามแบบคุลุภภาพเกิดขึ้นครั้งแรกจากความคิดของ Kaplan & Norton, 1996) ได้เสนอแนวทางการบริหารองค์กรรูปแบบใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับความสำเร็จขององค์กรใน 4 มุมมอง ซึ่งผลการประเมินแต่ละมุมมองจะส่งผลถึงกัน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการควบคุมกลยุทธ์ขององค์กร และการกระทำการตั้งกล่าวจะนำมามาใช้ในการบริหารองค์กรและประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กรเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้รวมทั้งองค์กรทางการศึกษาด้วย。

องค์ประกอบของโครงสร้างการบริหารแบบดุลยภาพ (Balanced Scorecard) จะประกอบไปด้วย การมีระบบการบริหารจัดการที่มีการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ขององค์กร พันธกิจ และกลยุทธ์ ที่จะนำสู่การบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจ การดำเนินการจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดในการตรวจประเมินผลการดำเนินการ เพื่อประเมินว่าเป็นไปตามเป้าหมาย พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ในการกำหนดเกณฑ์และตัวชี้วัด จะกำหนดตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่องค์กรตั้งไว้ซึ่งจะครอบคลุม ในแต่ละภารกิจของงาน อันประกอบไปด้วยคุณภาพด้านต่าง ๆ ได้แก่ การบริหารจัดการบุคลากร การบริหารจัดการทรัพยากร การบริหารจัดการการเงิน และการจัดการระบบการดำเนินการ ฯลฯ แนวทางตรวจสอบคุณภาพขององค์กร จะถูกตรวจสอบที่มากกว่าหนึ่งมุมมอง และสามารถตรวจสอบได้ ครอบคลุมเนื้องาน

ประเทศไทยได้มีการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งในระดับมหาภาค โดยปรับ โครงสร้างองค์กร และปรับในระดับจุลภาคที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุภารกิจ และบรรลุเป้าหมายแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เน้นการดำเนินขององค์กรให้ทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิด การทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และยกระดับผลการปฏิบัติงานขององค์กรให้สามารถ ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ได้ดีขึ้น โดยการสร้างตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่เป็น รูปธรรม (Key Performance Indicator: KPI) และผลการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบกับเป้าหมาย ที่กำหนด ยังเป็นการเพิ่มคุณค่าในผลงาน ทั้งด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล คุณภาพและ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งเริ่มกำหนดให้มีวิสัยทัศน์องค์กร กลยุทธ์ พันธกิจแผนงาน โครงการที่รองรับการเปลี่ยนแปลง และพร้อมที่จะก้าวเดินต่อไปอย่างมั่นคง โดยเต็มใจจะมีรูปแบบการบริหารจัดการที่เน้นการบริหารคุณภาพ แต่มีความแตกต่างกันใน เรื่องของนโยบาย และวิสัยทัศน์ ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของสถาบันนั้น ๆ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เริ่มให้ ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยคุณภาพขององค์กร ที่เน้นการประเมินที่ครอบคลุมในการกิจของ องค์กร และเตรียมพร้อมเพื่อการตรวจประเมินค้านปัจจัยคุณภาพ ซึ่งแนวทางการดำเนินการดังกล่าว ตรงกับแนวการบริหารรูปแบบการบริหารองค์กร รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ แนวทางการบริหาร แบบดุลยภาพ แต่ด้วยธรรมชาติของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันที่แตกต่างกันไปสำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษาได้จำแนกมหาวิทยาลัยออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ 1) มหาวิทยาลัยดังเดิม ทั้งของภาครัฐและ เอกชน 2) มหาวิทยาลัยเกิดใหม่ที่มาจากสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีรัฐมนตรี และ 3) มหาวิทยาลัยที่อยู่ในรูปการกำกับของรัฐ

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการลงทุนทางการศึกษาจากต่างประเทศที่เข้ามาในรูปการร่วมการลงทุน ซึ่งเริ่มมาทำธุรกิจการศึกษาแบบการลงทุนข้ามชาติในประเทศไทยมากขึ้น โดยที่มหาวิทยาลัยเหล่านี้

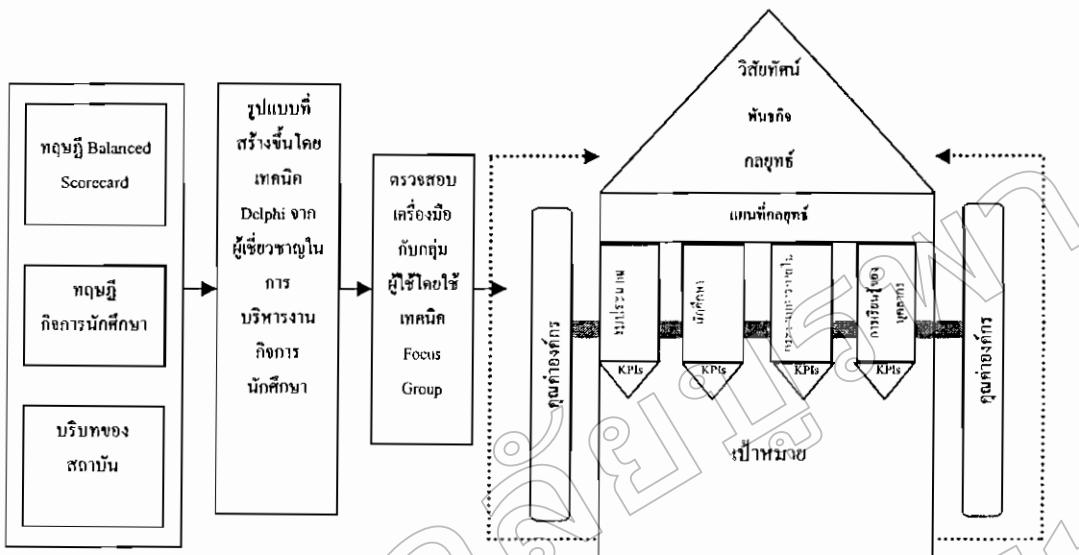
มีรูปแบบการให้บริการทางการศึกษาที่หลากหลาย ทั้งบริการที่สามารถสนอง ตอบตามความต้องการ ของลูกค้าตามเงื่อนไขที่ลูกค้าต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเงื่อนไขเรื่องเวลาในการศึกษา และสถานที่ ทางการศึกษา จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาถูกแบ่งหุ้นส่วนทางการตลาดไปเป็นจำนวนมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องหากลยุทธ์ใหม่ที่จะต่อสู้กับภาวะวิกฤตินี้ มีการประเมินกลยุทธ์ และปรับกลยุทธ์ขององค์กร มองความสำเร็จขององค์กรในหลาย ๆ ด้าน ไม่ได้มองด้านการเงิน เพียงด้านเดียวดังเช่นที่เคยเป็นมาในอดีต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหาร รูปแบบการบริหาร เชิงกลยุทธ์ แนวทางการบริหารองค์กรแบบคุณภาพ ที่มุ่งเน้นการประเมินผลสม่ำเสมอของงาน โดยใช้ เครื่องมือในการประเมินองค์กรแบบคุณภาพ (Balanced Scorecard) ที่เน้นการประเมินองค์กรใน หลากหลายมุมมอง และผลการประเมินจะขึ้นกับมาตรฐานคุณภาพขององค์กร การบริหารองค์กรแบบ คุณภาพ (Balanced Scorecard) จะกำหนดให้การประเมิน และตัวชี้วัด (Key Performance Indicator: KPI) การเทียบเคียงการวัดผลเชิงคุณภาพ (Balanced Scorecard) หรือการจัดทำตัวชี้วัด โดยการถาม-ตอบหรือโดยอาศัยการทำปัจจัยแห่งความสำเร็จขององค์กร (Critical Success Factor: CSFs) เป็นต้น (กิติ ภักดีวัฒนาภูล, 2546, หน้า 572)

การนำรูปแบบการบริหารแบบคุณภาพมาใช้ในงานกิจการนักศึกษา (Balanced Scorecard: BSC) และ Key Performance Indicator: KPI เพื่อการตรวจสอบคุณภาพของการบริหารงานใน ระดับองค์กรย่อย ในด้านความสำเร็จของงานทั้งในด้านประสิทธิผล (Output) และประสิทธิภาพ (Outcome) ใช้ในการบริหารงานกิจการนักศึกษา และใช้ระบบการประเมินแบบคุณภาพ (Balanced Scorecard) ในการควบคุมกลยุทธ์ เพื่อนำผลของการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์และ นำมาสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation) โดยอาศัยการวัดหรือประเมินผล (Measurement) รูปแบบการนำแนวคิดการบริหารแบบคุณภาพ (Balanced Scorecard) เริ่มนิยมการใช้ในองค์กร ทางการศึกษา

แต่ในระบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่เป็นหน่วยงานย่อยของมหาวิทยาลัย ยังไม่มี รูปแบบการบริหารแบบคุณภาพ (Balanced Scorecard) ที่ชัดเจน และยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาถึง รูปแบบที่เหมาะสมกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ว่าควรจะมีลักษณะใด ที่ส่งผลถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนารูปแบบ การบริหารแบบคุณภาพกับงานด้านกิจการนักศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ตามแนวคิด การบริหารแบบคุณภาพ (Balanced Scorecard)

ภาพที่ 1 แนวคิดเชิงทฤษฎีของนอร์ดัน

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เทคนิคการวิจัยเป็นงานวิจัยและพัฒนา

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาระบบที่ได้แก่แบบประชากร ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ใช้ในการสร้างรูปแบบ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร และด้านกิจการนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา ในระดับรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานกิจการนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา คือ

1. กลุ่มนักเรียนงานกิจการนักศึกษา ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

2. กลุ่มนักกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษา

3. กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการองค์การนักศึกษา สถาบันนักศึกษา คณะกรรมการคณบดี

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 1 ใช้ในการสร้างรูปแบบ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร และด้านกิจการนักศึกษา

ได้มามากกว่า 10 สถาบัน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา

จำนวน 19 คน

ส่วนที่ 2 ใช้ในการตรวจสอบรูปแบบ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา คือ

1. กลุ่มผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยเลือกจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จำนวน 5 คน
2. กลุ่มนักกิจกรรม เจ้าหน้าที่กองกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยเลือกจากตัวแทนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จำนวน 5 คน
3. กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการนักศึกษา สภานักศึกษา คณะกรรมการคณบดี ได้มาโดยการเลือกตัวแทนจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จำนวน 5 คน

3. ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารกิจการนักศึกษาสำหรับสถานบันอุดมศึกษาตามแนวคิดการบริหารคุณภาพ ประกอบด้วยมุมมอง 4 ด้าน ดังนี้

1. มุมมองด้านนักศึกษาและบัณฑิต
2. มุมมองด้านการเจริญเติบโตภายในองค์กร
3. มุมมองด้านการบริหารจัดการ
4. มุมมองด้านงานประมาณ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ฐานแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาแบบคุณภาพ หมายถึง การบริหารที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ให้ความสำคัญกับการการวัดหรือประเมินผล (Measurement) องค์กร ที่ครอบคลุมทุกๆ ด้านของภารกิจขององค์กรอย่างน้อย 4 มุมมอง คือ 1) มุมมองด้านการเงิน 2) มุมมองด้านการเจริญเติบโตภายในองค์กร 3) มุมมองด้านนักศึกษาและบัณฑิต 4) มุมมองด้านการบริหารจัดการ โดยเน้นวัดผลสำเร็จของงานที่ในมุมมองต่าง ๆ โดยเด่นชัดมุมมองจะมีตัวชี้วัด (KPI) เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบกลยุทธ์ พันธกิจ และแผนงานขององค์กร และให้ความสำคัญทั้งประสิทธิผล (Output) และประสิทธิภาพ (Outcome) และมีการนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation)

1.1 มุมมองด้านการเงิน ประกอบด้วย พันธกิจ และแผนงาน โครงการที่นำมาซึ่งความสำเร็จของงานในด้านการเงิน อาทิ เช่น การหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินงาน และการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าและมีระบบการตรวจสอบ

1.2 มุมมองด้านการเจริญเติบโตภายในองค์กร ประกอบด้วย พันธกิจ และแผนงาน โครงการที่นำมาซึ่งความสำเร็จของงานในด้านการพัฒนาและการเจริญเติบโตภายในองค์กร อาทิ เช่น

การมีบุคลากรที่ตรงตามสายงาน การมีหลักการในการคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาบุคลากรในสายงาน
การสร้างวัฒนธรรมกำลังใจให้บุคลากร

1.3 บุนมองค้านักศึกษาและบัณฑิตประกอบด้วย พันธกิจ และแผนงาน โครงการ
ที่นำมาซึ่งความสำเร็จของงานในด้านนักศึกษาและบัณฑิต อาทิเช่น ความพึงพอใจของนักศึกษา
และบัญชาติในด้านงานบริการ ความสำเร็จในด้านการผลิตบัณฑิตที่พร้อมไปตัวยบุคลิกภาพทางภาษา
และจิต และ ความสามารถในด้านการเป็นผู้นำที่คิดของชุมชน การมีจิตสาธารณะ การเป็นพลเมือง
ที่ดีของประเทศไทย

1.4 บุนมองค้านการบริหารจัดการประกอบด้วย พันธกิจ และแผนงาน โครงการที่นำมา
ซึ่งความสำเร็จของงานในด้านการบริหารจัดการ อาทิเช่น การมีโครงสร้างองค์กร การมีระบบการบริหาร
จัดการที่คล่องตัว ผู้บริหารองค์กรที่มีภาวะผู้นำ ยึดหลักธรรมาภินิ妄ในการบริหารงาน การมีระบบ
การตรวจสอบและประเมินองค์กร

2. การบริหารงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การจัดการและควบคุมดูแลงานที่เกี่ยวข้อง
กับนักศึกษาในด้านงานบริการสวัสดิการนักศึกษา การส่งเสริมศักยภาพนักศึกษาด้านบุคลิกภาพ
การสร้างเสริมทักษะชีวิค การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับนักศึกษา งานกิจกรรมนักศึกษา
ด้านกีฬา ศิลปะ ปัจฉนธรรมะและงานอาสาพัฒนาชุมชน

3. ผู้เข้าข่าย หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์และ มีความเข้าใจใน
การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร หรือผู้มีประสบการณ์ในงานกิจการนักศึกษา
ในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา นักวิชาการใน
ด้านกิจการนักศึกษาและด้านการบริหาร

4. ผู้ปฏิบัติงานในด้านกิจการนักศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา
ประกอบด้วย ผู้บริหารในฝ่ายปฏิบัติการงานกิจการนักศึกษา นักวิชาการด้านกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษา
เจ้าหน้าที่ในกองกิจการนักศึกษา คณะกรรมการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการนักศึกษา
ในระดับคณะวิชา

5. วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ความคาดหวังขององค์กรที่ต้องการให้มีหรือเกิดขึ้น
ในอนาคต และเป็นความต้องการที่จะนำองค์กรสู่ความสำเร็จ

6. พันธกิจ (Mission) หมายถึง บทบาทภาระหน้าที่ขององค์กรที่บอกร่องไว้ด้านนิเทศ
ในปัจจุบัน และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์

7. กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการตอบสนองความต้องการของพันธกิจขององค์กร และจะทำให้
องค์กรมีความสามารถอยู่ในตำแหน่งที่เหนือคู่แข่ง และสามารถบรรยายถึงการปฏิบัติที่นำไปสู่
ความสำเร็จและสร้างคุณค่า